

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.744 van 5 juni 2013
in de zaak A. 205.234/XIV-34.306**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Zouhaier Chihaoui
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Kolenmarkstraat 83
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 18 juni 2012, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 81.150 van 14 mei 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 8708 van 26 juni 2012 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure teneinde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 maart 2013 om 10.30 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Charlotte Morjane, die loco advocaat Zouhaier Chihaoui verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Carmenta Decordier, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekster, van Pakistaanse nationaliteit, dient op 3 augustus 2011 een aanvraag in tot het verkrijgen van een verklaring van inschrijving als familielid (bloedverwant in opgaande lijn) van een burger van de Unie.

Op 3 januari 2012 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding in hoofde van de verzoekster een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

De verzoekster stelt op 10 februari 2012 tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwerpt het beroep tot nietigverklaring met een arrest van 14 mei 2012. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekster werpt in een enig middel de schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950, (EVRM) en van artikel 39/2, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) op.

De verzoekster voert aan dat zij voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen had ingeroepen dat zij meent een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM te hebben opgebouwd en de familieband voldoende naar recht te hebben aangetoond, dat de verwerende partij een belangenafweging had moeten maken en dat dergelijk onderzoek niet uit de aanvankelijk bestreden beslissing blijkt. Volgens de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen laat de uiteenzetting van de verzoekster niet toe te concluderen dat er sprake is van enig door artikel 8 van het EVRM beschermd privé- of gezinsleven. De verzoekster stelt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen daarmee in de plaats van het bestuur zelf heeft bepaald of er al dan niet sprake is van een familiaal leven in de zin van artikel 8 van het EVRM, hetgeen hem niet toekwam. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen diende volgens de verzoekster slechts vast te stellen dat het bestuur niet heeft nagegaan of de stukken van de verzoekster betreffende haar gezinsleven volstonden om een in artikel 8 van het EVRM bedoeld recht aan te tonen. De vaststelling dat dit niet uit de aanvankelijk bestreden beslissing of het administratief dossier blijkt is voldoende om die beslissing overeenkomstig artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet te vernietigen, zonder zich verder in de plaats van het bestuur te stellen.

5. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekster het middel en benadrukt zij haar standpunt.

Beoordeling

6. Artikel 8 van het EVRM luidt als volgt:

“1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van ‘s lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”.

De verzoekster heeft in haar annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het tweede middel aangevoerd dat zij sedert juli 2011 bij haar zoon woont, dat zij slecht te been is en geen familieleden meer in het land van herkomst heeft, dat haar zonen wettelijk in België verblijven, dat zij hier een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM heeft opgebouwd, dat de familieband voldoende naar recht is aangetoond, dat de verwerende partij derhalve een belangenafweging had moeten maken en dat artikel 8 van het EVRM werd geschonden omdat die belangenafweging in de aanvankelijk bestreden beslissing niet werd gemaakt.

In punt 3.2.3.1. van het bestreden arrest stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat, om tot een inmenging in het gezinsleven van een persoon en tot een schending van artikel 8 van het EVRM te besluiten, eerst dient te blijken dat die persoon een privé- en gezinsleven in de zin van deze verdragsbepaling heeft. De uiteenzetting van de verzoekster laat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet toe tot enig privé- of gezinsleven in die zin te besluiten, zodat hij de verzoekster niet volgt in haar standpunt dat er sprake is van een inbreuk op haar privé- en gezinsleven waardoor een verdere belangenafweging zou moeten worden doorgevoerd.

Het komt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter inderdaad toe te onderzoeken of aan de toepassingsvoorwaarden voor artikel 8 van het EVRM is voldaan wanneer een schending van die verdragsbepaling bij hem wordt opgeworpen. De afweging tussen enerzijds de belangen van de staat en anderzijds de belangen van de verzoekster en haar gezin is slechts vereist indien er sprake is van een gezinsleven. Door dit in het bestreden arrest aan de hand van de door de verzoekster zelf aangevoerde argumentatie te onderzoeken en te besluiten dat de verzoekster daarmee geen privé- of gezinsleven aantoont op grond waarvan de bedoelde belangenafweging zou moeten worden gemaakt, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn in artikel 39/2, § 2,

van de Vreemdelingenwet vastgelegde bevoegdheid als annulatierechter niet overschreden.
Het enige middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijf juni tweeduizend dertien, door de Raad van State, XlVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen